

je jedinicu koja je bila zadužena da osigura bezbedan prolaz pripadnika OVK i oružja preko planine *Paštrik/Pashtrik*. Borci su ga zvali komandant Lleshi. Dana 6.06.1998. godine, otišao je sa grupom pripadnika OVK u Albaniju po naoružanje. U povratku, **8.06.1998.** godine u selu **Grčina/Gërčinë**, kod mesta zvanog *Maja e Kurorës*, upali su u zasedu srpskih snaga. Haxhi je pogođen sa dva metka u grudi i izdahnuo je na licu mesta. Pripadnici srpskih snaga su njegovo telo odneli u mrtvačnicu u bolnici u Đakovici/Gjakovë. Haxhijev stric Hamëz i rođaci Hazer i Naser su dva dana kasnije, 10.06.1998. godine, preuzeli njegovo telo i istog dana ga sahranili na groblju u Rogovu/Rogovë.

Izvori: izjava R.H, FHP-29788; SHFĐUČK, *Feniksët...*, 7, 105-110.

Vladimir (Mateja) Ratković

(12.03.1976, Srbin iz Beograda, pripadnik VJ)

Vladimir je početkom maja 1998. godine bio na redovnom sluzenju vojnog roka u kasarni *Pantelej* u Nišu. Potom je prebačen u Đakovicu/Gjakovë, gde je završio kratku obuku za upravljanje borbenim vozilom *praga*. Vladimirov zadatak je bio da ide u Ponoševac/Ponoshec, gde je bilo sporadičnih sukoba sa Albancima koji su švercovali oružje. Ujutro **8.06.1998.** godine, Vladimir je sa dva vozila u pratnji krenuo iz Đakovice/Gjakovë na zadatak u Ponoševac/Ponoshec. Na putu prema **Ponoševcu/Ponoshec**, dok su prolazili pored šume, pogođeno je vozilo kojim je upravljao Vladimir. Neeksplozirani projektil je prošao kroz Vladimirovo telo i on je na licu mesta usmrćen. Sahranjen je u Beogradu nekoliko dana kasnije.

Izvori: izjava D.P, FHP-27488; VSCG KPP, *Lista...*, FHP-8817; OKMSSRJ, *Smrtno...*, FHP-10832; SV SRJ, *Junaci otadžbine*, 60; M. Sekulić, *Beograd...*, 80; M Đošan, *Od NATO...*, 140; SMIP, *Teroristički...*, III, 978.

Musa (Muhamet) Zeqiri

(14.09.1967, Albanac iz Đakovice/Gjakovë, nezaposlen, neoženjen, pripadnik OVK)

Musa je do 1992. godine radio u fabrici *Erenik* u Đakovici/Gjakovë, kada su ga

srpske vlasti otpustile sa posla. Često ga je policija hapsila zbog učešća u demonstracijama protiv srpskih vlasti. Tri puta je osuđen na zatvorske kazne. Kada je 1997. godine izašao iz zatvora, nakon što je odležao trogodišnju kaznu, pobjegao je u Albaniju. Priključio se OVK u martu 1998. godine. Musina porodica je krajem maja 1998. godine napustila Kosovo. Od tada nisu znali ništa o Musinoj sudbini. Tek posle rata, krajem jula 1999. godine, od vojnika OVK su saznali da je Musa poginuo uveče **10.06.1998.** godine na mestu zvanom *Bektešev brežuljak/Suka e Bekteshit* blizu sela **Radonjić/Radoniq**. Bio je sa grupom pripadnika OVK kada su srpske snage na njih ispalile nekoliko artiljerijskih projektila sa obližnjeg brda. Musa je poginuo na licu mesta a nekoliko njegovih saboraca je ranjeno. Musino telo ostalo je na mestu pogibije. Dva dana kasnije, pripadnici OVK su došli po njegovo telo, ali ga nisu našli. Musino ime se na listi nestalih osoba MKCK vodi pod oznakom BLG-804795-01.

Izvori: izjava V.M, FHP-38152; MKCK, *Nestale osobe...*, FHP-9795.

Arlinda (Sefadin) Beqiraj

(11.09.1992, Albanka iz Šaptelja/Shaptej, opština Dečane/Deçan)

Arlinda je ćerka Sefadina i Fetije, koji imaju još jednu ćerku i četiri sina. Cela porodica je napustila Šaptelj/Shaptej krajem marta 1998. godine, kada su u selo ušle srpske snage. Od tada su boravili u **Kraljanu/Kralan** [Đakovica/Gjakovë], u kući Rama Miftarija. Dana **11.06.1998.** godine, oko 16:00 časova, odrasli su sedeli u dvorištu a deca su se igrala u blizini Ramove kuće, tridesetak metara dalje. Odrasli su čuli kada je ispaljen projektil sa brda, gde su bile locirane srpske snage. Nakon dva minuta taj projektil je udario u zid pored kojeg su se igrala deca. Projektil je bacio decu na zemlju. Roditelji su dotrčali. Neka deca su bila lakše povređena, neka su bila ošamućena, a Arlinda je prilikom pada povredila glavu, od čega je nastupilo krvarenje. Umrla je pred roditeljima. Roditelji su istog dana sahranili Arlindu na livadi